

Smůla všech smůl

Karel Zich

Házím si korunou starých starých stromů
panna a nebo lev, modrý je stůl
větrné housličky hrají k tomu
na duši lepí se smůla, smůla všech smůl.

Tvé vlasy voní jako ticho v lese
nikdo z nás netuší, co se vlastně stane
u studny čekám na nečekané
proč cesta s cestou teď, teď nesejde se?

Obejmi lásko to srdce moje
možná, že už nevíš, které to je
ať vím, že blízko jsi, že jsi tady
mé dlaně bez tebe umřou, umřou hlady.

Pod nohou bosou ať zhoupne se mech
můj stín je naruby z tvého stínu
až někam k závratí stoupá tvůj dech
trochu se zblázním a trochu, trochu zhynu.

Na nebi podzimním hvězda vzplane
Až vstaneme my, také tráva vstane
co na tom, že už se připozdilo
čím víc jsme dávali, tak tím víc, více zbylo.

Házím si korunou starých stromů
panna a nebo lev, modrý je stůl
větrné housličky hrají k tomu
na duši lepí se smůla, smůla všech smůl.